

## **XV. Dimma**

Se dimman krypa märkligt ned från bergen  
och överskölja varje hem och hus.  
Förgiftat industrigrönbå till färgen  
med illavarslande neoniskt ljus.  
Inunder slöjorna jag tycks beskåda  
tentakler ifrån havets svarta djup  
som far raskt fram med hala steg så bråda  
rakt lodrätt nedför väggens branta stup.

I dimman sjunges hemska intervall,  
tritoniskt dissonant det framåt dras.  
Igenom natten går dess sjuka trall,  
sopraner som blir strypta i extas.  
Som i hypnos jag vill till dem ansluta  
i önskan att få evigt högljutt tjuta.